

ASSOCIACIÓ ECOLOGISTA

ARENYS SOSTENIBLE

Arenys de Mar

AJUNTAMENT
D'ARENYS DE MAR

13.09.02

REGISTRE ENTRADA NÚM. 4265

Sra. Teresa Lloret

Regidora de Medi Ambient de

l'Ajuntament d'Arenys de Mar

Seguint el vostre oferiment, adjuntem algunes propostes que la Carme Buxalleu ha treballat:

- 1.- Corredor biològic.
2. - Creixement "0"
- 3.- Rials i creixement urbanístic.
- 4.- La franja litoral.
- 5.- Espigons i la seva problemàtica.

Podem comentar-los el proper dia 17 de setembre.

Cordialment.

"Arenys Sostenible"

Tel contacte 93 795 8561

CORREDOR BIOLÒGIC A LA BANDA DE PONENT

Un corredor biològic és com una autopista lliure de peatges, emprada pels éssers vius alhora de desplaçar-se, i tothora permetent la conservació de la biodiversitat (nombre d'espècies en un mateix habitat). També poden significar una anella verda pels pobles, evitant la seva fusió i pèrdua d'identitat, així, com un pulmó verd pels seus vilatans (major qualitat i salubritat de vida).

Un corredor ben factible d'establir-se a Arenys de Mar, començaria al rial del Canyadell amb les seves dues vessants, continuaria per la n'era de "Caldetes", escampant-se com una llenca pel rial Navarra, rial Llarg, fins al turó de les garses (o d'en Xacó) i saltaria a l'altra banda de l'autopista fins enganxar el terme d'Arenys de Mant, des d'on és ben fàcil accedir cap als Tres Turons o bé cap al Montnegre.

En aquest espai, relativament respectat, existeixen tres rials (Canyadell, Navarra i Llarg) i una riera ("Caldetes") que, a part de la indiscutible importància hidrogràfica, són els passos preferits pels éssers vius, com també són l'hàbitat d'una comunitat vegetal de ribera, molt malmesa i fins i tot inexistent, però perfectament recuperable, essencial pel control de les avingudes, erosió, infiltració de l'aigua o depuradora de contaminants, entre altres virtuts.

Hi trobem, a més a més de la comunitat de ribera, altres tipus de comunitats vegetals, repartides formant un mosaic, amb la tendència a esdevenir el bosc per antonomàsia de la mediterrània occidental: l'alzinar. Si bé, tot s'ha de dir, alguns punts es troben a les basseroles de la successió.

L'esmentat mosaic comporta, implícitament, l'existència d'una diversitat faunística lloable, passant des dels animals aimants dels espais oberts i assolats, fins als aimants d'ambients més tancats i més humits, sense oblidar-nos dels aimants de les situacions mitjanes.

Hi viuen un gran nombre d'espècies d'ocells, tan sedentaris, estivals, hivernants o migradors (Arenys de Mar es troba en una de les principals rutes migradores que interconnecta Àfrica amb Europa), algun d'ells tan conspicu com l'abellerol (petita colònia al rial Llarg), la puput, l'oriol o, al revés dels esmentats, inconspicua però melodiós com el rossinyol, entre molts i molts altres. S'ha de fer esment de la descoberta, recent, d'egagròpiles (restes no digerides expulsades pel bec) pertanyents al

fabulós duc (el més gran rapinyaire nocturn europeu, protegit per llei), pels voltants del sector que ens interessa.

Abunden els micromamífers, trobem macromamífers com senglars, guineus, toixons, conills, etc.

D'invertebrats n'hi ha un bon nombre i òbviamment, també hi són representats amfibis, rèptils, fongs i líquens (bàsicament).

Davant de l'exposat fóra interessant, àdhuc necessari i vital, preservar aquest espai de la pressió urbanística, podent-se unir a un altre corredor verd a llevant, Mitjançant un cinturó (igualmente verd) al capdamunt del poble, creant-se una anella verda, un parc periurbà, una barrera a la fusió dels pobles i pèrdua d'identitat.

2.- QÜESTIÓ DE PRIORITATS: CREIXEMENT "0"

Reflexionant sobre els temes que preocupen més a la ciutadania arenyenca, sortits del I. fòrum de participació ciutadana de l'auditoria medioambiental (aigua, urbanisme, vehicles, residus, educació ambiental i espais naturals i agrícoles), s'arriba a la conclusió que, si bé tots ells són importants i s'ha de treballar per millorar la seva problemàtica, s'haurien de prioritzar els temes d'espai naturals i agrícoles, juntament amb l'urbanisme, amb la mirada posada al creixement "0" (o si més no intentar-ho); car si no parem de créixer, tampoc pararan de fer-ho els residus, els vehicles ... i l'aigua, insuficient actualment, sofrirà una forta demanda, insostenible totalment.

Alerta doncs amb les propostes maquillades de progrés (polígons industrials, noves vies de comunicació, etc), doncs en realitat estan agreujant els problemes abans esmentats d'aigua, residus i vehicles (mes cotxes per la senzilla raó de la llunyania que representaria, dins un mateix poble, que ha crescut foramesura, anar a comprar per exemple), i a més a més s'agreujaria la contaminació (atmosfèrica, acústica, del sol (aquífers, sorra), la despersonalització del poble equipant-lo de "barriades", i evidentment el desgavell que això comportaria al malmès patrimoni natural arenyenc.

Par això, des d'aquí, fem un crit desesperat, demanant als arenyencs i arenyenques que tots junts treballem i lluitem per lograr un creixement 0 i així solucionar la problemàtica de l'aigua, residus, vehicles, etc i viure en un poble amb tota la seva força i personalitat.

3.- **RIALS I CREIXEMENT URBANÍSTIC**

Un rial és un espai viu, dinàmic, una franja verda responsable de la regulació de les avingudes, infiltració de les algues, depuració de contaminants, fre a l'erosió, corredor biològic afavoridor de la biodiversitat, etc.

La seva conservació i potenciació es de vital importància. Malauradament, davant dels ulls dels especuladors urbanístics, són espais desaprofitats d'on no se'n treu profit (ai que en van d'equivocats!) i per tant s'han d'esgarrapar tots els metres possibles, i transformar el rial en un vial ben pavimentat.

Si ens mirem els plànols del "pla general d'ordenació urbana", ens adonarem de l'augment de les zones urbanitzables i com alguns dels nostres rials hi seran englobats,

Actualment l'ajuntament està fent la temptativa de desdoblar alguns rials, mantenint la conca intacte i desviant el trànsit per un vial situat a la part superior. En principi l'intent sembla bo, però si bé ho examinem hi detectarem un seguit de llacunes.

Per començar la franja de vegetació entre el rial i el vial hauria de ser més ample (aniria prou bé uns 5m) podent-s'hi crear un ambient frescal, la conca hauria de ser com un passeig lliure d'entrebancs per facilitar el pas de l'aigua (implica necessàriament un manteniment, si no es que volem inundacions dels espais propers) i per últim l'aigua procedent de les zones urbanitzades (a la llarga (o a la curta!) hi seran), que baixarà en gran quantitat i velocitat (manca de vegetació i humus per frenar-la i facilitar la seva infiltració), no abocar-la directament al rial, car immediatament el tindríem completament aixergallat (es podrien fer basses de contenció),

4.- LA FRANJA LITORAL

Amb la percepció de la morfologia del litoral que en tenim, ens agradaria reflexionar sobre la total artificialització d'aquest espai que, deixat de la ma de Déu (com dirien alguns) presentaria un aspecte completament diferent. Per començar, a trenc d'ona, s'hi acumularien, sobretot després de temporals, grans quantitats de les restes de posidònia (planta superior marina), procedents dels alguers situats davant les nostres costes, actuant (les restes) com un mantell protector de la sorra litoral front el vent i les ones, evitant-ne la seva pèrdua. i la sorra fina de la platja, acostumats a veure-la ben llisa, com si li haguessin passat una planxa, presentaria un aspecte ben arrugat, amb un seguit de dunes (iguals a les dels deserts), aparescudes per l'acció del vent i les ones, però alhora responsables de l'esmoreïment dels seus efectes (del vent i les ones) i a més a més són un reservori de sorra per a la regeneració natural del litoral. i també, aquestes dunes, són l'hàbitat d'un seguit de comunitats vegetals, de gran importància per a la seva fixació.

Ja veieu com la imatge que es té de les nostres costes no coincideix gens ni mica amb la realitat natural; essent molt trist veure com nosaltres, els humans, destrossen unes estructures, uns ecosistemes, responsables precisament del manteniment i regeneració de la sorra litoral.

Alguns països i algunes zones de la nostra costa més propera, combinen perfectament la conservació amb els interessos dels usuaris de les platges, car aquests sempre es col·loquen a pocs metres de l'aigua, permetent mantenir, a la franja posteriori el litoral intacte.

A algunes platges d'Arenys de Mar seria ben factible el retorn al seu estat natural, sense que això signifiqués cap perjudici pels banyistes, ans tot el contrari!

Concretament es podria dur a terme a la tercera platja o del Cabaïó, on la sorra, de manera natural s'hi manté; allí s'hauria de delimitar aquesta franja posteriori per evitar-ne el pas i afavorir la seva regeneració i conservació, Alhora, per a facilitar el pas a les persones, es podrien instal·lar unes passeres.

I podem ben assegurar la millora ambiental, qualitativa i visual de la franja, afavorint el benestar dels banyistes.

5.- **ESPIGONS I LA SEVA PROBLEMÀTICA**

La creació d'un espigó ve donada per la necessitat de preservar alguna zona dels efectes dels temporals, o bé per facilitar o evitar l'acumulació de sorres.

La teoria sembla bona, però a la pràctica, abans d'executar unes obres dibuixades sobre un paper, s'ha d'haver escoltat a la natura, no fos cas que una vegada fetes obtinguessim uns resultats totalment inesperats i indesitjats! (i més i més diners llençats per la finestra).

La construcció del port d'Arenys de Mar (i la de molts altres ports), va suposar el desviament d'un corrent de sorra existent dins el mar i procedent, majorment, de la Tordera, responsable del manteniment de la sorra litoral, amb la conseqüent pèrdua de platges de la banda de ponent. Per tant, l'existència de la primera platja o de la Picòrdia, no respon directament als aportos sorrencs d'aquest riu marí, sinó més aviat respon a la protecció que li ofereix el port, tant és així que com més ens allunyem cap a ponent, menys platja (natural) tenim. Seguint el mateix raonament, sembla ben probable que si es construeix un espigo per evitar l'acumulació de sorra de davant la riera, ens trobarem amb l'efecte contrari, és a dir més sorra de la que hi ha actualment. Però els greuges davant la construcció d'aquest espigó no s'acaben aquí.

La creació d'un espai tancat, d'aigües més tranquil·les, implica necessàriament la minça renovació de les algues i sorres, amb l'immediat augment de microorganismes i la conseqüent baixada de qualitat sanitària. A més a més aquest estancament, sense l'existència de corrents, comporta l'acumulació lenta però progressiva de sorra, podent-nos fer aquesta pregunta: arribarà a tancar la bocana del port. Però en cas de temporal, el seu aï llament abocarà a una lentíssima recuperació de la sorra.

I per últim, esmentar als malaurats alguers, segurament afectats pels canvis de corrents que suposarà la construcció de l'espigó.